

Sygn. akt V CSK 569/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa D.M.

przeciwko Powiatowi D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.

z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny we W. oddalił apelację D.M. od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 30 listopada 2016 r., którym zostało oddalone jej powództwo o zapłatę kwoty 82 388,37 zł tytułem pozostałej części dotacji oświatowej za lata 2005 i 2006.

Powódka w skardze kasacyjnej powołała podstawę naruszenia przepisów prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.), a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego upatrywała w potrzebie odpowiedzi na pytanie, czy dla zastosowania art. 90 ust. 2a dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. 2017, poz. 2198, dalej: ustawa o systemie oświaty) konieczne jest faktyczne realizowanie obowiązku szkolnego lub też obowiązku nauki, czy też wystarczające jest, aby w szkole mógł być realizowany obowiązek szkolny lub obowiązek nauki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek zaskarżenia o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz eliminację orzeczeń oczywiście wadliwych, bądź dotkniętych nieważnością postępowania, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżania orzeczeń niesatysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przesądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występuje istotne zagadnienie, zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, a zatem okoliczności przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 do 4 k.p.c. Nie podlegają natomiast badaniu podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Założenie wymagania objętego art. 398⁴ § 2 k.p.c. zostanie spełnione, jeżeli zostaną

przedstawione w skardze kasacyjnej i uzasadnione przesłanki o charakterze publicznoprawnym, stanowiące podstawę wstępnej, merytorycznej oceny przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymagało przedstawienia tego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest istotne, nowe, poważne i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.). Istotność tego zagadnienia wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub w precedensowym charakterze dla rozstrzygnięcia innych spraw. Przedstawione przez skarżącą wątpliwości pozbawione są cech zezwalających na uznanie ich za zagadnienie prawne istotne, nowe i mające abstrakcyjny charakter, w przyjętym rozumieniu. W judykaturze wyjaśniono, że art. 90 ust. 3 u.s.o. dotyczy przypadków, gdy państwo (Skarb Państwa) gwarantuje określony poziom finansowania i sposób redystrybuowania przez jednostkę subwencionowaną przekazanych jej kwot, według doprecyzowanych przez nią zasad. Ustawodawca w sposób zamierzony i odmienny potraktował dotowanie szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których obowiązek szkolny lub obowiązek nauki nie jest realizowany (zob. wyrok SN z dnia 24 lutego 2017 r., IV CSK 212/16). Szkoły policealne, realizujące edukację dla osób dorosłych, nie realizują obowiązku szkolnego, a zatem zasady subwencionowania ich działalności określał art. 90 ust. 3 ustawy o systemie oświaty, a nie ust. 2a tej ustawy. Nie chodzi zatem o możliwość realizowania obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, ale rzeczywiste wykonywanie go.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj

a.ł.